

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4726

гр. София, 25.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разгледа дело номер **6246** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 389 и сл. от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по иск с правно основание чл. 128, ал. 2 от АПК, предявен с искова молба, с вх. на АССГ № 22346 от 23. 06. 2021 г., депозирана от [фирма] срещу Дирекция за национален строителен контрол, с която се иска съдът да приеме за установено, че дружеството е носител на субективно право на строеж, възникнало и със съдържание в съответствие с издаденото и влязло в сила Разрешение за строеж № 134/ 26. 01. 2007 г. на Главния архитект на Столична община, като дружеството има право да извършва законосъобразно разрешението с посоченото разрешение за строеж и СМР, като срокът да изпълнение на същите е удължен със срока на незаконосъобразното спиране на строителството по силата на отменената с влязло в сила съдебно решение Заповед № РД-08-1/ 15. 04. 2019 г. на Началника на ДНСК и изтича на 05. 09. 2030 г., а в условията на евентуалност – на 18. 12. 2024 г.

С вх. на АССГ № 22346/ 24. 06. 2021 г. [фирма] е депозирило молба за обезпечаване на иска на основание чл. 397, ал. 1, т. 3 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, като моли да бъде наложена обезпечителна мярка „спиране на образувано по инициативата на началника на ДНСК в качеството му на компетентен административен орган производство по издаване на заповед по чл. 224, ал. 1 от ЗУТ за спиране на строеж „Административна сграда с офиси, търговски обекти, ателиета, технически помещения, подземни и надземни гаражи и паркинги – Първи етап, с местонахождение: УПИ I – 98, 99 от квартал 272а по плана на [населено място], местност „Л. – I част“, Район „Л.“ – СО.

От представените по делото доказателства се установява, че с Констативен акт № СТ – 146/ 18. 06. 2021 г. служители на ДНСК са установили, че по отношение на строеж „Административна сграда с офиси, търговски обекти, ателиета, технически

помещения, подземни и надземни гаражи и паркинги – Първи етап, с местонахождение: УПИ I – 98, 99 от квартал 272а по плана на [населено място], местност „Л. – I част“, Район „Л.“ – СО е нарушена разпоредбата на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ.

Посоченото обстоятелство е прието като основание за започване на административно производство по реда на чл. 224, ал. 5 от ЗУТ за спиране на строеж „Административна сграда с офиси, търговски обекти, ателиета, технически помещения, подземни и надземни гаражи и паркинги – Първи етап, с местонахождение: УПИ I – 98, 99 от квартал 272а по плана на [населено място], местност „Л. – I част“ по плана на [населено място], поради извършени СМР от кота +66, 00 м нагоре по одобрени проекти, изгубили правното си действие и без наличие на валидно разрешение за строеж. Със съобщение № СТ-146-ДНСК-1/ 22. 06. 2021 г. [фирма], в качеството му на възложител, е уведомено за съставения констативен акт.

След като обсъди доводите на дружеството и съобрази приложените писмени доказателства, съдът приема, че то е допустимо, като подадено от лице с правен интерес за целите на обезпечаване на иск, предявен на основание чл. 128, ал. 2 от АПК - за установяване на съществуването на административно право.

Разгледано по същество, искането за допускане на обезпечение на иска е основателно, поради следните съображения:

Предпоставките за допускане на обезпечение на предявен иск са уредени в нормата на чл. 391 от ГПК, която е приложима и в съдебното административно производство. За да бъде допуснато обезпечение на иска, следва да са налице следните условия: искът трябва да е процесуално допустим, да е подкрепен с писмени доказателства /или да бъде представена гаранция в определения от съда размер/, да се установи наличието на обезпечителна нужда - без исканото обезпечение за ищеца да е невъзможно или да се затрудни осъществяването правата по бъдещото решение, което евентуално ще бъде в негова полза, както и предлаганата обезпечителна марка да е подходяща, т.е. да съответства на обезпечителната нужда. Липсата на която и да е от посочените предпоставки обуславя неоснователност на молбата за обезпечение на иска.

В производството по чл. 389 от ГПК съдът няма процесуална възможност да установява в цялост фактическата и правната страна на спора, но от представените по делото писмени доказателства, обсъдени единствено за целите на настоящото обезпечително производство, съдът намира, че предявеният иск е допустим, като доказателствата в своята съвкупност установяват неговата вероятна основателност.

Установява се и наличието на обезпечителна нужда от спирането на административното производство по издаване на заповед по реда на чл. 224 от ЗУТ във връзка с издадения Констативен акт № СТ – 146/ 18. 06. 2021 г. на служители на ДНСК, тъй като за [фирма] биха настъпили значителни и трудно поправими вреди.

От представената по делото справка за финансови вреди, настъпили в резултат от спирането на строежа на сграда „Златен век“ със Заповед № РД-08-1/ 15. 04. 2019 г. на началника на ДНСК /която е отменена като незаконосъобразна с влязло в сила съдебно решение № 6123/ 06. 11. 2020 г., постановено по адм. дело № 6376/ 2020 г. по описа на Административен съд – София град, което е оставено в сила с Решение № 5845/ 14. 05. 2021 г. по адм. дело № 13327/ 2020 г. по описа на Върховния административен съд/ се установява, че текущите разходи – загуби, поради престой в периода от 15. 04. 2019 г. до 14. 05. 2021 г. възлизат в размер на 4 939 662, 73 лева; неустойките към клиенти при удължаване на срока за строителство възлизат на 2 567

024, 92 лева, а пропуснатите ползи от непродадени имоти, поради отказали се клиенти след издаването на заповедта – в размер на 10 748 165, 97 лева.

Посоченото обстоятелство е достатъчно, за да се приеме, че последващо и евентуално незаконосъобразно спиране на строежа в производство по издаване на заповед по чл. 224 от ЗУТ, започнало започнало с издаването на Констативен акт № СТ – 146/ 18. 06. 2021 г. на служители на ДНСК, би причинило на [фирма] значителни и трудно поправими вреди.

С оглед на изложеното, искането за налагане на обезпечителна мярка е основателно, като съдът приема, че в конкретния случай най-подходяща се явява спиране на производството по издаване на заповед по чл. 224 от ЗУТ за спиране на строеж „Административна сграда с офиси, търговски обекти, ателиета, технически помещения, подземни и надземни гаражи и паркинги – Първи етап, с местонахождение: УПИ I – 98, 99 от квартал 272а по плана на [населено място], местност „Л. – I част“, Район „Л.“ – СО, започнало с издаването на Констативен акт № СТ – 146/ 18. 06. 2021 г. на служители на ДНСК.

Така мотивиран и на основание чл. 391 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА ОБЕЗПЕЧЕНИЕ на иска с правно основание чл. 128, ал. 2 от АПК, предявен с искова молба, с вх. на АССГ № 22204 от 23. 06. 2021 г., депозирана от [фирма] срещу Дирекция за национален строителен контрол, чрез СПИРАНЕ на производството по издаване на заповед по чл. 224 от ЗУТ за спиране на строеж „Административна сграда с офиси, търговски обекти, ателиета, технически помещения, подземни и надземни гаражи и паркинги – Първи етап, с местонахождение: УПИ I – 98, 99 от квартал 272а по плана на [населено място], местност „Л. – I част“, Район „Л.“ – СО, започнало с издаването на Констативен акт № СТ – 146/ 18. 06. 2021 г. на служители на ДНСК.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: